

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Sam Baker feat. Carrie Elkin & Chip Dolan

Friday 07 Nov 2014

Sam moest na zijn indrukwekkende optreden van vorige keer, gewoon weer terug op ons podium en dat doen we dan ook gewoon!

Baker captivated me. His songs are closely observed narratives of eccentric and marginalized people finding meaning in seemingly defeated lives—almost like Leonard Cohen's, if Cohen had been a Baptist raised in West Texas Marc Eisen ~ *The Daily Page*

Can you feel the silence?

De verwachtingen waren hoog gespannen bij zowel het publiek als bij ons. Dit houdt het risico in dat het eigenlijk alleen maar kan tegen vallen. Alle drie de muzikanten waren duidelijk getekend door de tour en de laatste restjes jet lag. En uiteraard waren er momenten dat Carrie, liever ergens anders zou zijn, als gevolg van de abrupt onderbroken honeymoon. Maar verlangen naar het onbereikbare en "being on the road", levert ook vaak de meest mooie teksten en bevoegenheid bij de muzikanten op. En ras muzikanten zijn het, want na rustig uit buiken in de kleedkamer, gaven alle drie zich volledig, gepaard gaande met een hoop onderlinge lol. Van vorige keer weten we al dat Sam, flinke plaagstootjes kan uit delen aan Carrie, maar die trekt zich er weinig van aan. Ze hebben ook een relatie opgebouwd die wel wat kan hebben. Ze heeft niet voor niks Sam gevraagd om in de functie

van bijzonder ambtenaar haar huwelijk met muzikaal partner Danny Schmidt te beëdigen. Hier werd natuurlijk regelmatig aan gerefereerd op het podium. Dat ze blij mocht wezen om op huwelijksreis te zijn met een band in stinkende bus en andere tourperikelen. Er werd een imitatie gegeven van hoe Carrie met Danny aan het "Face timen", was en als zij hem vertelde dat ze hem mistte, hij dat bevestigde, maar eigenlijk zat te kijken naar hoe zijn favoriete base-ball team weer scoorde. Het tekent de puurheid van Carrie dat ze dit ook klaar helder bevestigd. "Actually that is true". Bij Carrie is het: "What you see is what you get". Ze geniet van het moment en gaat er volledig in. Al bij binnenkomst nog voor de soundcheck loopt ze al te zingen en te dansen. We zullen volgende keer vragen als ze weer eens met Danny komt of ze thuis ook altijd zo is. In ieder geval heeft ze nog steeds niet, ook niet als huwelijkscadeau de door haar felbegeerde, trampoline gekregen. Een passender cadeau kunnen wij voor haar eigenlijk niet bedenken. Chip zijn bewegingspatroon is de tegenhanger van Carrie, maar vergis je niet want al tijdens de soundcheck was hij al aan het dollen met allerlei stukjes muziek en thema's iets wat onder andere leidde tot zijn versie van "Op zij op zij", wat hij tijdens het optreden nog even door de show vlocht. Deze man is muziek, na dat de soundcheck is afgelopen zit hij nog te pielen en was het diner bijna een verplichte onderbreking. Sam, een doorzetter pur sang, dat blijkt wel uit zijn verleden en hoe hij dit heeft overwonnen, wil genieten van elk moment. Tijdens de maaltijd valt je dan pas weer op hoe slecht zijn gehoor is. Iets waar je op het podium relatief weinig van merkt. Zeker ook omdat zijn medemuzikanten hier goed op anticiperen, zowel in contact als in het gebruik van volume.

"Palestine", wat tijdens de soundcheck uitvoerig besproken en aangepast was, opende de avond met gedragen orgel en vocals van Carrie om vervolgens over te gaan in piano en de vocals van Sam. Dit zette de toon van de avond. De song gaat in tegenstelling over wat wel eens gedacht wordt niet over Palestina, maar over een plaatsje in Texas met deze naam.

Naast ingetogen en goed uitgebalanceerde muziek was er lol en improvisatie. Aansprekende en maatschappij kritische teksten gegoten in poëzie. Ook blijkt Sam een geanimeerd verteller. Waar hij in door kan schieten zoals hij zelf vertelde en roept zichzelf dan tot de orde. Naast humor stond hij deze keer wat meer stil bij het ongeluk in Peru wat zijn leven ingrijpend heeft veranderd en waar hij nu mee heeft leren dealen. Met name in de song "Broken Fingers". De integratie van evergreens als "Dixie", dat we kennen van onder andere Mickey Newbury, op de song Cotton is natuurlijk een meesterlijke zet. Net als "Sweet Low Sweet Chariot" in de song "Orphan". Ondanks het feit dat Sam niet zonder enige ironie zei dat hij er een hekel aan had, als hij ergens in het publiek zat en er gevraagd werd om mee te zingen, weer hield deze opmerking het publiek er niet van om mee te zingen. Wat natuurlijk gewoon de bedoeling was van Sam. Carrie maakte wederom grote indruk met haar stem en onderschat haar gitaarspel niet, waarvan ze deze avond niet zoveel liet zien. Of het nu a- capella is, of backing vocals waarbij ze de microfoon spaarzaam gebruikt of de lead-vocals bijvoorbeeld in de song "Sam", ze doet het met passie en wringt het uit haar tengere lichaam. In de song "Change", leerde we ook de Rhythm & Blues/Soul kant van haar kennen. Chip zorgde met zijn toetsenwerk voor de juiste bodem en maakte regelmatig uitstapjes wat door Sam gestimuleerd werd en leidde tot hilariteit en soms enige verwarring. De accordeon door zowel Carrie als Chip bespeeld gaf weer een andere klankkleur aan het palet van stemmen en instrumenten. Zeker in "Juarez" en "Truale" zorgde het voor het benodigde "Musica Nortena" gehalte in deze songs. Een staande ovatie van het publiek resulteerde na enig overleg op het podium in een toegift. Geheel passend in het

karakter van de avond besloten de muzikanten “unplugged” en in de zaal nog een toegift te spelen. Het kostte geen enkele overreding om het publiek mee te laten zingen met de song “Truale”. Na een daverend applaus was er stilte, een andere stilte dan die vanavond in de muziek verborgen zat. Die alleen maar gedefinieerd kan worden met de vraag: “Can you feel the silence”?

1.Palestine

2.White Heat

3.Isn't Love Great

4.Peace Out (unreleased)

5.Dixie > Cotton [traditional > Sam Baker]

6.Orphan, contains part of 'Sweet Low Sweet Chariot' [traditional]

7.Moses In The Reeds [Sam Baker/Mary Gauthier] (unreleased)

8.Ditch

9.Odessa

1.Steel

2.Moon

3.Juarez

4.Say Grace

5.Broken Fingers

6.Dear Sam [Carrie Elkin]

7.Button By Button, contains part of 'Opzij, Opzij, Opzij' [T.Woitkewitsch/E.v.d.Wurff/H.v.Veen]

8.Waves

9.Change

10.Go In Peace

11.Pretty World

12.Truale

All tracks by Sam Baker except where noted

Sam Baker | vocals, acoustic guitar, harmonica

Carrie Elkin | vocals , acoustic guitar, accordion, whistle

Chip Dolan | keyboards, accordion, acoustic guitar, vocals

www.sambakermusic.com